

Tämä koulutus on ollut todellinen matka. Matka itseeni, oman sisäisen viisauden äärelle, matka siihen kaikkeuteen, mitä ympärillämme, välillämme ja yhteisessä jaetussa ymmärryksessämme on olemassa. Monet asiat ovat jäsentyneet ja saaneet tietoa, rakennetta ja sanoja sellaisille elämän syville ulottuvuuksille, jotka kasvatus- ja koulutuslalla ovat ihan keskiössä. Minulle sisällöt ovat näyttäneet siten, että on ihanaa saada tutkittua, sanallistettua, neutraalia ja viisasta tietoa sellaisista ytimellisesti tärkeistä aiheista, jotka linkittyvät vahvasti työhön ja elämäni ydinkysmyksiin.

Punaisena lankana koulutuksen aikana minulla on ollut kaksisuuntainen matka. Matka taaksepäin refleктоimaan tiettyjä kokemuksia viimeisten parin vuoden aikana omassa elämässä ja omalla urallani, sekä matka eteenpäin piirrellen uteliaan rohkeasti uusia suuntaviivoja kohti tulevaisuuttani. Koulutuksesta olen saanut arvokasta peilauspintaa sekä taakse- että eteenpäin katsoessa. Ja tämän keskellä, antautumista tähän hetkeen ja läsnäoloon.

Koulutus on muistuttanut siitä näköalasta, joka avautuu, kun itse avautuu, pysähtyy, on läsnä, ja näkökyky laajenee stressitilan rauhoittuessa. Olen oppinut, että näkökyky on jotain, jota ei tarvitse yrittää aktiivisella jähdillä tai suorittavalla kilpajuoksulla saalistaa. Se on pikemminkin jotain, joka löytää luokse, kun sitä uskaltuu antautua vastaanottamaan. Kiinnostavia ovat olleet myös näkökulmat siitä, miten oivalluksen ja mahdollomalta tuntuvan ratkaisun edessä ei ole oikeasti ratkaisematonta estettä – este olen minä itse. Tämä tarkoittaa sitä, että ongelma ei ole mahdoton, en vaan pysty näkemään vastausta, vielä. Kun näkökyky paranee ja kuuntelutarkkuus hioutuu työskennellessäni itseni kanssa, tuoden itselleni rauhaa, hyvää, myötätuntoa, vaalien luovuutta ja sielukkuutta, este voi ikään kuin valahtaa pois kasvoiltani. Alan nähdä ratkaisun.

Eli yksi erittäin toimiva ”vinkki” tämän koulutuksen aikana on valjennut minulle: Kun tuntuu, että tästä ei pääse eteenpäin, älä puske äläkä luovuta – tee itsellesi hyvää ja vaali omaa turvaa ja rauhaa. Tämän olen myös elänyt todeksi tämän syksyn aikana työelämässä tapahtuneiden muutosten myötä. Koulutuksesta sain tukea uskaltaa luottaa tähän prosessiin. Ja hyviä ratkaisuja ja polunpäitä on alkanut aueta.

Myös Astan esittelemä ajatus voimasta ja vastavoimasta sekä tämän parina painovoiman kaltaisesta voimasta on kiehtova. Mietin, voiko olla juurikin niin, että jos jotain sellaista asiaa, joka on tuleva ja oleva (kuten painovoima) asettuu vastustamaan, tarvitaan melkoinen määrä sinnikästä lihastyötä (jota kirjaimellisesti katsoen koko elämämme on pullollaan – painovoimaa vastaan vaikuttavaa lihasten työtä ja energiaa). Voisiko kuitenkin löytyä ja avautua ikään kuin helpompia ja kevyempiä reittejä, jopa oikoteitä, madonreikiä,

nykytilasta kohti unelmia, toisenlaisen olemisen tavan myötä. Mitä tapahtuisi unelmien rakentumiselle, jos muuttaisimme ajatteluamme hiki otsalla työn paiskomisesta kohti virtaavuutta, sallivuutta ja energian mukana linjassa kulkemista. Tämä vaatii luonnollisesti tosi paljon luottamusta ja rohkeutta, uskallusta antautua ja luottamusta siihen, että se, mikä tulee on joko hyvää – tai minussa on se, mitä tarvitaan siitä selviytymiseksi.

Syksyn aikana niin tämä koulutus kuin muut opinnot ja elämäntapahtumat ovat nivoutuneet ja linkittyneet tosi virtaavasti toisiinsa. Positiivista psykologiaa ja traumatietoista työtettä opiskellessani olen saanut herkullisia linkkejä Jolive-matkaan, ja ymmärrys on ankkuroitunut minuun samaan aikaan eri suunnista. Olen saanut kuulla, miten tärkeää kaiken tämän edellä kuvatun mahdollistumiseksi on turvan kokemus. Tästä on eri näkökulmista ansiokkaasti puhuneet monet eri Joliven vieraat, kuten Minna Huotilainen aivoterveystyön ja psykologisen turvallisuuden näkökulmasta, Maaret Kallio terapiatyön näkökulmasta ja Emilia Lahti lempeän sisun ja hermoston viireystilan säätelyn näkökulmasta.

Jenni Spännärin tutkimus myötätunnosta ja viisaudesta on suorastaan muokannut ja mullistanut omaa ajatteluani, ja sillä on ollut myös iso vaikutus tulevalle työlleni tutkimuksen ja koulutuksen parissa. Viisauden 3D-mallin myötä aloin pohtimaan myötätuntoa organisaation näkökulmasta. Jos myötätunto on osa viisautta, voidaan ajatella, että viisas yhteisö on myös myötätuntoinen yhteisö. Toisin päin kääntäen voidaan myös sanoa, että myötätuntoinen organisaatio on viisas.

Kasvattajina meillä on paljon mahdollisuuksia arjen keskellä lisätä turvan ja myötätunnon elementtejä luokkayhteisössä, ja opiskelut ovat tuoneet minulle ymmärryksen siitä, että hyvin intuitiivisesti olen aina käyttänyt näitä elementtejä omassa työssäni. Olen pitänyt tärkeänä sitä, että aloitetaan päivä yhdessä laulaen, silmiin katsoen, yhteisellä liikkeellä. Nostetaan katse omista varpaista horisontin tasoon, kohti muita. Kun jokin luokassa hiertää ja aiheuttaa hässäkkää, pysähdytään. Siirretään pulpetit sivuun ja tehdään piiri. Aletaan ottaa jalkoihin yhteinen syke, pulssi. Jaettu elämän rytmi. Aletaan laulaa, leikitellä äänellä, kaiuttaa. Jaettu ilon, leikin, kokeilun ja myötätunnon sekä liittymisen hetki auttaa nyt oppimani mukaan rahoittamaan hermostoa, virittämään meitä kohti sosiaalisen liittymisen tilaa, läsnäoloa ja näin ollen myös avaamaan kykyämme oppia. Nämä luonnollisena osana työssäni virtaavat elementit ovat saaneet paljon tieteellisesti tutkittua tietoa tuekseen ja syventämään ymmärrystäni siitä, että nämä todella ovat tärkeitä, merkittäviä ja ihan oikeita asioita vaalittaviksi.

Tulevaisuustutkija Ilkka Halavan vierailun myötä sain paljon ajateltavaa omaan tutkimustyöhöni. Ilkka kehotti meitä kääntämään näkökulmaa siihen,

ettemme vain vaikeroi omissa poteroissamme koulutuksen kentällä, muutoksen ja murroksen keskellä. Hän valaisi, miten mahtava mahdollisuus meillä on tässä historiallisessa ajassa osallistua muutoksen rakentamiseen ja toimia jopa muutoksen aktiivisina arkkitehteinä. Tähän työhön haluan kantaa oman panokseni ja olenkin tämän syksyn aikana hakenut ja päässyt tohtoriopintoihin sekä aloittanut uuden työn koulutuksen kehittämisen parissa. Aloitan väitöstutkimusta ja ryhdyn tutkimaan kukoistavaa koulua ja sitä, mistä rakennusaineeksista syntyy pedagogista hyvinvointia.

Nämä elämässäni käsillä olevat teemat ovat nivoutuneet toisiaan tukevassa synkroniassa yhteen, ilman pusertamista. Luottaen, avautuen uudelle. Välillä pelko saa alaa ja mietin, että mitähän kaikesta tulee, kun suoraa valmista polkua ei näy horisontissa. Mutta olen tällöin pyrkinyt palauttamaan itseäni takaisin turvan tilaan ja vahvistamaan omaa oloani ja rauhaani. Kun oma olo vahvistuu, usko tiehen löytyy taas.

Miia Tervon ja Riikka Pulkkisen sekä Sini Länsivuoren vierailujen myötä sain paljon näkökulmia taiteen merkityksestä toivon kokemuksellisuuteen. Näiden upeiden taiteilijoiden sanat vahvistivat minulle musiikkikasvattajana ja muusikkona sitä kokemusta, jonka olen omistanut ihan lapsesta asti. Taide on ytimellistä, sielukasta, olemisen tapa ja suora yhteys johonkin itseä suurempaan. Nämä vahvistukset rakensivat omaa tietä eteenpäin tällä polulla. Kuitenkin nämä oivallukset olen jättänyt vielä hautumaan, sillä jotain koen niistä kasvavan vielä täyteen kukkaansa, omalla ajallaan. Uuden yritysideoan siemen on istutettu.

Olen tosi kiitollinen tästä Jolive-matkasta! Kiitos Asta aitoudestasi, viisaudestasi ja lämmöstäsi. Olet luonut turvallista ja myötätuntoista sekä uteliasta tilaa, jossa on mahdollista etsiä ja löytää. Kiitos upealle kattaukselle vieraita! Jokainen kerta oli todella ajatuksia herättelevä, tietoa kartuttava ja sielua silittävä. Muutamat yhdessä jaetut Kahvila-hetket olivat minulle henkilökohtaisesti hyvin merkittäviä, samoin kuin vieraiden vastaukset omiin kysymyksiini. Sain kuin täsmäiskuna vahvistuksia, näkökulmia ja vastauksia ja viisaita sanoja oman polkuni tueksi.

Toivoisin, että tällaista opiskelun ja viisauden kartuttamisen tapaa vaalittaisiin Suomessa enemmänkin. Kiitos HY+ tällaisesta rohkeasta tavasta lähestyä oppimista ja koulutusalan kehittämistä!

Aion laittaa opit hyötyyn omassa väitöstutkimuksessa ja työssäni kasvatuksen kentällä. Mikäli jatkoa olisi suunnitteilla meille jo koulutuksen käyneille, olen ehdottoman kiinnostunut.